Istoria ascunsă a versetului patruzeci și nouă

Putere, Slavă și Suferință

Jeff Pippenger
2026-05-06

Petru se află la Panium (Cezareea lui Filip), ceea ce este cu numai șase sau opt zile înainte de punctul de mijloc al celor trei dăți când Petru, Ioan și Iacov au mers singuri cu Isus. Prima a fost demonstrarea puterii Sale la învierea fiicei de doisprezece ani a lui Iair; a doua a fost demonstrarea slavei Sale pe muntele schimbării la față; iar a treia a fost Ghetsimani, demonstrarea suferinței Sale. La Panium, în capitolul unsprezece, Petru este aliniat chiar înaintea crucii din versetul șaisprezece. Muntele a fost punctul de mijloc al celor trei călătorii exclusive ale celor trei ucenici. Pe munte, Tatăl ceresc a vorbit de asemenea a doua dintre cele trei dăți; Tatăl a vorbit la botez, pe munte și apoi chiar înainte de cruce. Petru se află de două ori la punctul de mijloc al trei evenimente specifice. El este, de asemenea, punctul de mijloc al capitolelor unsprezece până la douăzeci și doi din Matei.

Asirianul

Muntele a precedat intrarea triumfală, care a început odată cu dezlegarea măgarului pentru a purta jertfa în Ierusalim, aşa cum măgarul lui Avraam a purtat lemnele pentru jertfă pe Moria, locul străvechi al templului din Ierusalim. Sărbătoarea trâmbiţelor, în şirul din Levitic douăzeci şi trei, marchează dezlegarea măgarului, astfel încât experienţa muntelui schimbării la faţă a precedat intrarea triumfală, aşezându-l astfel pe Petru în istoria celor treizeci de zile din Levitic douăzeci şi trei, aliniate cu sezonul penticostal. În acele treizeci de zile, templul (testul de mijloc) este adus asupra candidaţilor pentru a fi printre cei optzeci de preoţi viteji. În mărturia răzvrătirii împăratului Ozia în locul sfânt, cei optzeci de preoţi sunt identificaţi ca fiind viteji, sugerând astfel că au existat preoţi care nu au participat.

> ហើយអាសារីយ៉ា បូជាចារ្យ បានចូលទៅតាមព្រះអង្គ
> ហើយមានជាមួយនឹងគាត់បូជាចារ្យរបស់ព្រះយហ្វោ៉ាចំនួនប៉ែតសិបនាក់
> ដលែជាមនុស្សក្លាហាន។ ហើយពួកគហេនទប់ទល់នឹងអ៊ូស៊ីយ៉ា ស្មដចេ
> ហើយបានទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «អ៊ូស៊ីយ៉ា
> ការដុតគ្រឿងក្រអូបថ្វាយព្រះយហ្វោ៉ាមិនមនែជាកិច្ចរបស់ទ្រង់ទេ
> ប៉ុន្តដែារបស់ពួកបូជាចារ្យ គឺកូនចៅរបស់អឿ៊ុន
> ដលែបានញកែបរិសុទ្ធសម្រាប់ដុតគ្រឿងក្រអូប។ ចូរចញេពីទីបរិសុទ្ធទៅ
> ដ្បិតទ្រង់បានប្រព្រឹត្តរំលងហើយ
> ហើយការនេះក៏មិនមនែសម្រាប់កិត្តិយសរបស់ទ្រង់ពីព្រះយហ្វោ៉ាជាព្រះដរែ»។ ២ របាក្សត្រ
> ២៦៖១៧, ១៨។

Preoții viteji sunt aceia care urmează Mielul oriunde merge El.

> Aceștia sunt cei care nu s-au întinat cu femei, căci sunt feciori. Aceștia sunt cei care urmează Mielul oriunde merge El. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni, fiind cele dintâi roade

pentru Dumnezeu și pentru Mielul. Apocalipsa 14:4.

Leul din seminția lui Iuda Își conduce poporul în Locul Preasfânt și îl face să privească în chivotul legământului și să ia aminte la Marele Preot care slujește acolo în lucrarea Sa finală de ștergere a păcatului. Petru a fost înviat la 31 decembrie 2023 și apoi a fost confruntat cu testul fundamental privitor la rolul Romei în stabilirea viziunii exterioare a profeției. Apoi a venit pentru Petru al doilea test al templului, și acolo viziunea liniei interne este reprezentată în viziunea oglinzii din Daniel capitolul zece.

Petru se lepădase de Domnul său la 18 iulie 2020 și a făcut-o de trei ori.

„De trei ori Petru Îl tăgăduise pe Domnul său în mod deschis, și de trei ori Isus a smuls de la el asigurarea dragostei și credincioșiei sale, apăsând asupra acelei întrebări pătrunzătoare, ca o săgeată cu ghimpi în inima lui rănită. Înaintea ucenicilor adunați, Isus a descoperit adâncimea pocăinței lui Petru și a arătat cât de temeinic smerit era ucenicul care odinioară se lăudase.” Hristos, Lumina lumii, 812.

Petru a reprezentat două clase de închinători.

„За всяка от групите, представени от фарисея и митаря, има поука в историята на апостол Петър. В ранните дни на своето ученичество Петър се смяташе за силен. Подобно на фарисея, според собствената си преценка той не беше „като другите човеци“. Когато Христос, в навечерието на Своето предателство, предупреди учениците Си: „Всички вие ще се съблазните заради Мене тая нощ“, Петър уверено заяви: „Ако и всички да се съблазнят, аз обаче не.“ Марк 14:27, 29. Петър не познаваше собствената си опасност. Самоувереността го подведе. Той мислеше, че е способен да устои на изкушението; но само след няколко кратки часа дойде изпитанието и с клетви и заклевания той се отрече от своя Господ.“ Притчи Христови, с. 152.

Vameșul s-a dus acasă socotit neprihănit.

„Fariseul și vameșul reprezintă două mari clase în care sunt împărțiți cei ce vin să se închine lui Dumnezeu. Primii doi reprezentanți ai lor se găsesc în primii doi copii care s-au născut în lume.” Parabolele Domnului Hristos, 152.

Abel și vameșul sunt un simbol al îndreptățirii prin credință.

Iar vameșul, stând departe, nu îndrăznea nici măcar să-și ridice ochii spre cer, ci se bătea în piept, zicând: Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul. Vă spun că acesta s-a coborât acasă socotit neprihănit mai degrabă decât celălalt; căci oricine se înalță pe sine va fi smerit, iar cine se smerește va fi înălțat. Luca 18:13, 14.

Mesajul din 1888 a fost însoțit de coborârea îngerului din Apocalipsa optsprezece.

„Domnul, în marea Sa îndurare, a trimis poporului Său, prin bătrânii Waggoner și Jones, un mesaj dintre cele mai prețioase. Acest mesaj trebuia să aducă mai proeminent înaintea lumii pe Mântuitorul înălțat, jertfa pentru păcatele întregii lumi. El prezenta îndreptățirea prin credință în Garantul; îi invita pe oameni să primească neprihănirea lui Hristos, care se face vădită în

ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu. Mulți Îl pierduseră din vedere pe Isus. Ei aveau nevoie ca ochii lor să fie îndreptați spre persoana Sa divină, spre meritele Sale și spre dragostea Sa neschimbătoare pentru familia omenească. Toată puterea I-a fost dată în mâini, pentru ca El să poată împărți daruri bogate oamenilor, împărtășind neajutoratului agent omenesc darul neprețuit al propriei Sale neprihăniri. Acesta este mesajul pe care Dumnezeu a poruncit să fie dat lumii. Este solia celui de-al treilea înger, care trebuie să fie proclamată cu glas tare și însoțită de revărsarea Duhului Său într-o mare măsură." Testimonies to Ministers, 91.

Mesajul către Laodicea

„Mesajul care ne-a fost dat prin A. T. Jones și E. J. Waggoner este mesajul lui Dumnezeu către biserica Laodiceei, și vai de oricine mărturisește că crede adevărul și totuși nu reflectă către alții razele date de Dumnezeu." The 1888 Materials, 1053.

Mesajul Ploii Târzii

„Ploaia târzie urmează să cadă peste poporul lui Dumnezeu. Un înger puternic urmează să se coboare din cer, iar întregul pământ va fi luminat de slava lui." Review and Herald, 21 aprilie 1891.

Orașul New York și 11 septembrie

„Ali zdaj prihaja beseda, da sem izjavila, da naj bi New York odplavil plimni val? Tega nisem nikoli rekla. Rekla sem, ko sem gledala velike zgradbe, ki so tam rasle, nadstropje za nadstropjem: ‚Kakšni strašni prizori se bodo zgodili, ko bo Gospod vstal, da silovito strese zemljo! Tedaj se bodo izpolnile besede iz Razodetja 18,1–3.' Celotno osemnajsto poglavje Razodetja je opozorilo o tem, kar prihaja nad zemljo. Vendar nimam posebne luči glede tega, kaj prihaja nad New York, razen da vem, da bodo nekega dne velike zgradbe tam podrte zaradi obračanja in preobračanja Božje moči. Iz dane mi luči vem, da je uničenje v svetu. Ena beseda od Gospoda, en dotik njegove mogočne moči, in te masivne stavbe bodo padle. Zgodili se bodo prizori, katerih grozovitosti si ne moremo predstavljati." Review and Herald, 5. julij 1906.

Petru vameșul reprezintă un suflet care este îndreptățit prin credință, iar îndreptățirea prin credință este solia celui de-al treilea înger; ea este solia Laodiceei care a sosit la 9/11, când marile clădiri ale New York-ului au căzut și Apocalipsa 18:1–3 s-a împlinit. Atunci ploaia târzie a început să stropească, iar sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii a început. La încheierea timpului de sigilare al celor o sută patruzeci și patru de mii, îngerul din Apocalipsa optsprezece a coborât ca Mihail, arhanghelul, și l-a înviat pe Petru prin trei teste. Primul test a început la 31 decembrie 2023 și a reprezentat adevărul fundamental că Roma este puterea din versetul paisprezece al lui Daniel unsprezece care întemeiază vedenia. Acea vedenie este vedenia chazon, care reprezintă linia externă a profeției, pe care Solomon o numește viață sau moarte.

Acolo unde nu este nicio vedenie [chazon], poporul piere; dar ferice de cel ce păzește legea. Proverbele 29:18.

A doua încercare a lui Petru este încercarea templului, care cere intrarea prin credință în Sfânta Sfintelor, așa cum a ilustrat Sora White în primele ei viziuni. Acolo ea a văzut porunca Sabatului zilei a șaptea strălucind deasupra celorlalte nouă porunci. Acea doctrină, la deschiderea judecății, reprezintă doctrina întrupării care strălucește deasupra celorlalte doctrine profetice în zilele din urmă, în timpul încheierii judecății. Întruparea lui Hristos, Cel Divin, care a luat asupra Sa firea căzută și păcătoasă, deși n-a cunoscut păcatul, este reprezentată printr-o varietate de ilustrații. Cea mai semnificativă este doctrina celor șapte vremi. Doctrina celor șapte vremi a fost alfa descoperirilor profetice ale lui Miller și a fost doctrina, în 1856, care a reprezentat doctrina omega a istoriei millerite, când adventismul filadelfian millerit s-a răzvrătit de-a lungul a șapte ani și a devenit Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea laodiceană în 1863.

Cele două toiege din Ezechiel treizeci și șapte reprezintă cele două judecăți de 2.520 de ani împotriva împărățiilor de nord și de sud. Împărăția de nord reprezintă firea omenească, iar împărăția de sud reprezintă mintea care a fost concepută să fie unită cu mintea lui Hristos; astfel, Dumnezeirea avea să fie unită cu omenirea. Aceasta este doctrina întrupării într-o reprezentare simplificată. Cele șapte vremi au fost alfa și omega istoriei millerite și, întrucât reprezintă întruparea, ele sunt și omega istoriei adventiste de ziua a șaptea în legătură cu doctrina alfa a Sabatului din 1844. Una este un semn al Sabatului zilei a șaptea, iar cealaltă este semnul Sabatului anului al șaptelea.

ឈ្មោះរបស់ពពេរុសត្រូវបានបុរនៃហ្ប៉ានីយ៉ុ ដែលជាដំហានទីពីរសម្រាប់ការតំណាងរបស់អ័ប្រាហាំអំពីកិច្ចពុរមពុរៀងទីមួយជាមួយបុរជាជនដែលហានត្រូវជ្រើសរើស ហើយពពេរុសក្លាយជាតំណាងនកិច្ចពុរមពុរៀងចុងក្រោយជាមួយបុរជាជនដែលហានត្រូវជ្រើសរើសនៅដំហានទីពីររបស់គាត់។
នេះជាដំហានទីពីរនៅក្នុងខុសបែនុទាត់នជំពូកទីដប់មួយដល់មុភពើរ
ហើយវាជាលើកទីពីរក្នុងចំណោមបីដងដែលពពេរុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហាន
ហានទៅនៅដាច់ពីសិស្សដទៃជាមួយពុរះយេស៊ូ
ហើយជាលើកទីពីរក្នុងចំណោមបីដងដែលពុរះបិតានៅសុថានសួគ៌ហានមានពុរះបន្ទូល។
ខុសបែនុទាត់របស់នរ្ប៉ូបញ្ចប់នៅកណ្ដាលចំណុចរវាងសង្គ្រាមរ៉ាហ្ស៊ីយ៉ា និងប៉ានីយ៉ុ
ពីពុរោះវាស្រមគ្នានឹងរយៈពេលពីរផ្ទុសដេទៀតនៃ 250 ឆ្នាំ ដែលហានចាប់ផ្ដើមនៅ 457
មុន គ.ស. និង 1776។ 457 មុន គ.ស. ហានបញ្ចប់នៅ 207 មុន គ.ស. ហើយ 1776
បញ្ចប់នៅ 2026។ ពពេរុសសុ្ថិតនៅ 207 មុន គ.ស., 2026, 313
និងការសាកល្បងពុរវិហារដែលកើតឡើងមុនការសាកល្បងទីបី
និងជាការសាកល្បងសម្គាល់នកែារដោះលា ដែលត្រូវហានតំណាងជាពិធីបុណ្យតុរ។

Încercarea lui Petru este de a-L urma pe Hristos în Locul Preasfânt, iar lucrarea lui este să corecteze și apoi să proclame mesajul corectat al mingilor de foc din Nashville. Mesajul lui Petru despre mingile de foc din Nashville este mesajul Cincizecimii, care a fost prezentat mai întâi în camera de sus și apoi în templu. El își prezintă mesajul identificând mingile de foc din Nashville și împlinirea bătăliei de la Raphia, în legătură cu bătălia de la Panium, care devine bătălia de la Actium la legea duminicală din versetul șaisprezece. Legea duminicală din versetul șaisprezece este, de asemenea, legea duminicală din versetul patruzeci și unu și din versetul douăzeci și doi. Aceste trei versete se aliniază, de asemenea, cu versetul treizeci și unu, unde papalitatea a preluat

controlul în 538 și a promulgat o lege duminicală la al treilea Conciliu de la Orléans. Versetele care conduc la versetul treizeci și unu identifică repere care au condus la legea duminicală din 538 și prefigurează istoria care precede legea duminicală ce urmează să vină în curând.

> Căci corăbiile din Chitim vor veni împotriva lui; de aceea se va mâhni, se va întoarce și se va mânia împotriva legământului celui sfânt; așa va face: se va întoarce iarăși și se va înțelege cu cei ce părăsesc legământul cel sfânt. Și oștiri vor sta de partea lui și vor pângări sfântul locaș al puterii, vor înlătura jertfa necurmată și vor așeza urâciunea pustiitorului. Daniel 11:30, 31.

„Corăbiile din Chitim” îi reprezentau pe Vandali, care sunt de asemenea reprezentați ca a doua trâmbiță în Apocalipsa, capitolul opt. Decăderea progresivă a Romei a început în anul 330, când Constantin a împărțit împărăția în răsărit și apus. Ulterior, el a împărțit-o între cei trei fii ai săi. Imperiul Roman, care fusese de neînvins de la bătălia de la Actium, a fost atunci împărțit în două părți, apoi în trei părți; apoi primele patru trâmbițe din Apocalipsa opt au reprezentat năvala vrăjmașilor care au adus Roma apuseană la sfârșit în anul 476. Roma răsăriteană, la Constantinopol, a continuat până la sfârșitul celei de-a cincea și începutul celei de-a șasea trâmbițe, care sunt de asemenea primul și al doilea vai. Profeția de timp de o sută cincizeci de ani a primului vai s-a încheiat la data la care a început profeția de timp a celui de-al doilea vai. Acea dată a fost căderea Constantinopolului în mâinile turcilor otomani, în anul 1453.

Babillonia căzu într-o singură noapte; poate veți susține că, mai întâi, Cirus a trebuit să devieze râul, iar aceasta a necesitat o anumită perioadă de timp, însă căderea Babilonului s-a produs într-o singură noapte; pe când căderea Romei a cuprins 1123 de ani. Acei ani au conținut repere profetice specifice care descriu pieirea progresivă a Romei Imperiale, iar Roma imperială păgână prefigurează Statele Unite în lucrarea lor de a așeza papalitatea pe tron ca a cincea împărăție a profeției biblice în 538. Papalitatea este așezată pe tron la legea duminicală din versetul șaisprezece al capitolului unsprezece din Daniel. Reperele profetice care prefigurează lucrarea Statelor Unite sunt reprezentate în reperele pieirii progresive a Romei păgâne.

Corăbiile din Chitim au reprezentat un dezastru financiar pentru Roma, căci flota vandalilor a adus prăpăd asupra rutelor maritime ale Mediteranei. În zilele din urmă, Islamul este înfățișat ca un dezastru financiar pentru împărații pământului. Vandalii și corăbiile lor au fost puterea celei de-a doua trâmbițe, iar cele trei vaiuri sunt puteri islamice ale trâmbițelor. Cea dintâi a fost Arabia, a doua Turcia, iar a treia este mondială.

Navele sunt un simbol al puterii economice, iar în Scripturi corăbiile Chitimului sunt simbolurile supreme ale puterii economice. Aceste corăbii sunt scufundate de un vânt de răsărit mânios în mijlocul mărilor, iar în Scripturi islamul este copiii răsăritului. Când islamul este remarcat în succesiunea profetică a evenimentelor, el produce o criză economică. Islamul este reprezentat, în legătură cu Balaam, printr-o măgăriță, care este cuvântul ebraic tradus prin „om sălbatic” la prima introducere a lui Ismael în Scripturi. Ismael este tatăl islamului la nivel profetic, fără a nega faptul că Avraam este tatăl lui Ismael, însă cele douăsprezece seminții ale lui Ismael ajung să fie cunoscute în Scripturi drept copiii răsăritului.

În zilele de pe urmă, Balaam, simbol al Statelor Unite ca proroc mincinos, își lovește măgărița de trei ori, reprezentând trei lovituri ale islamului. 11 septembrie a fost cea dintâi dintre aceste lovituri și a marcat sosirea îngerului sigilării, care se suie de la răsărit în timpul asprelor vânturi de răsărit ale vrajbei. A doua lovitură a islamului este îndoită, căci al doilea pas marchează o dublare. La 7 octombrie 2023, islamul a lovit pe neașteptate Israelul literal, iar când Nashville, Tennessee va fi lovit pe neașteptate de islam, Israelul spiritual va fi fost lovit. În istoria lui Balaam, al doilea semn de hotar a venit între două vii, iar cele două vii ale Domnului oștirilor au fost vechiul Israel literal și Statele Unite, Israelul spiritual modern. Al treilea semn de hotar al lui Balaam a fost atunci când măgărița a vorbit; iar simbolul vorbirii care marchează sfârșitul timpului de sigilare a celor o sută patruzeci și patru de mii, care a început la 11 septembrie, este legea duminicală, când Statele Unite vorbesc ca un balaur. Marele cutremur din Apocalipsa unsprezece este acea lege duminicală, unde al treilea vai vine curând, unde Statele Unite, măgărița și Zaharia vorbesc.

Tatăl lui Ioan Botezătorul făcea parte din a opta dintre cele douăzeci și patru de cete preoțești rânduite de David pentru slujirea la templu. Zaharia, preotul, a fost lovit de mutenie din pricina necredinței până la nașterea fiului său, Ioan, și este un simbol al numărului opt (un simbol al preoției). La legea duminicală, generația finală de preoți, reprezentată de Ioan Botezătorul, va vorbi, așa cum este reprezentat prin tatăl său, Zaharia. Hristos l-a identificat pe Ioan ca fiind Ilie, iar mesajul lui Ilie din zilele de pe urmă este reprezentat printr-o relație de tată și copil, așa cum au fost Zaharia și Ioan. Ioan a fost prefigurat de Ieremia, căruia i se spusese că, dacă se va întoarce, va fi gura lui Dumnezeu.

Ieremia deplângea prima dezamăgire din 18 iulie 2020, iar dacă se întorcea, avea să devină gura lui Dumnezeu la legea duminicală, când prezenta mesajul profetic al lui Habacuc, care zăbovise, dar urma să „vorbească” la sfârșit. Ieremia, și prin urmare Ioan, și prin urmare Petru, trebuia să rostească mesajul lui Habacuc în punctul în care măgărița Islamului vorbește și când Statele Unite vorbesc ca un balaur.

Peter la Cezareea lui Filip, adică la Panium, se află într-o perioadă de timp care a precedat semnul de hotar al „muntelui”, ce urma să fie urmat de intrarea triumfală care a condus la cruce, sau la legea duminicală. Perioada de timp este reprezentată de bătălia de la Panium, care se încheie cu victoria papei și a puterii sale delegatate, Statele Unite. Panium este al treilea dintre trei războaie prin interpuși, dintre care primul s-a încheiat la zidul Berlinului în 1989, iar ultimul, sau al treilea război prin interpuși, se încheie la dărâmarea „zidului” de separare dintre biserică și stat. Anul 1989 a marcat punctul culminant al unui război prin interpuși numit „războiul rece”, care începuse la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, iar Panium reprezintă un război rece care se încheie odată cu al Treilea Război Mondial, reprezentat de bătălia de la Actium. În mijlocul primului și celui de-al treilea semn de hotar al celor trei războaie prin interpuși se află războiul literal din Ucraina, reprezentat de bătălia de la Rafia în versetele unsprezece și doisprezece.

Panium este un război rece care conduce la al treilea război mondial, așa cum este reprezentat de războiul rece care s-a încheiat la vremea sfârșitului, în 1989, și care începuse la sfârșitul celui de-al doilea război mondial. În reperele profetice reprezentate de versetul zece și 1989, de versetele unsprezece și doisprezece și războiul din Ucraina care a început în 2014, precum și de versetele

treisprezece până la cincisprezece și actualul război rece dintre MAGA-ism și globalism, au existat trei președinți care au marcat alianțe între papalitate și Statele Unite.

Ronald Reagan al avut o alianță secretă cu Papa Ioan Paul al II-lea, un papă conservator în termenii profețiilor satanice de la Fatima, și este legat de istoria profetică a versetului zece. Președinția lui Obama se aliniază cu istoria bătăliei de la Raphia din versetele unsprezece și doisprezece. În timpul președinției sale au existat doi papi simbolici, căci al doilea waymark identifică o dublare. La al treilea waymark al versetelor treisprezece până la cincisprezece, papa este primul papă din Statele Unite. Inițial am presupus că Papa Leon era un papă conservator, așa cum este tipificat de Ioan Paul al II-lea, dar, atunci când este aplicat sub aplicarea profetică a unei întreite aplicări, al treilea waymark posedă caracteristicile primelor două împliniri, astfel încât Leon este conservatorul Ioan Paul al II-lea și el este fostul șef al Oficiului Inchiziției, Benedict al XVI-lea, care a demisionat pentru papa woke Francisc în timpul mandatului lui Obama.

Primul război prin interpuși este reprezentat printr-un verset, al doilea prin două, iar al treilea prin trei versete. Războiul rece care s-a încheiat în 1989 a început la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, iar al treilea război mondial, reprezentat prin bătălia de la Actium, începe la sfârșitul războiului rece, care este reprezentat prin bătălia de la Panium. Cele trei războaie mondiale, la fel ca cele trei războaie prin interpuși, sunt guvernate de principiile asociate unei întreite aplicații a profeției. Sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial a început un război rece care s-a încheiat cu al optulea președinte de la Roosevelt încoace, în 1945, care a fost Reagan. Reagan, la vremea sfârșitului, în 1989, a început o serie de opt președinți care conduc până la Trump (care este dintre cei șapte). Războiul rece al lui Trump a început în 2015, când și-a anunțat candidatura la președinție și i-a tulburat pe globaliști, în împlinirea versetului doi din Daniel unsprezece. Acel război rece se încheie la legea duminicală, care este bătălia de la Actium, al treilea obstacol al Romei înainte ca ea să domnească suprem.

Roosevelt a inițiat o succesiune de opt președinți până la Reagan, care a inițiat o succesiune de opt președinți până la Trump. Roosevelt marchează cel de-al Doilea Război Mondial, murind la 12 aprilie 1945, iar apoi Truman era președinte când războiul european s-a încheiat la 8 mai, iar războiul din Pacific s-a încheiat la 2 septembrie. Războiul european a fost în mare măsură o bătălie terestră, iar războiul din Pacific a fost o bătălie maritimă, după cum Panium reprezintă o bătălie terestră, iar Actium reprezintă o bătălie maritimă. Primul ilustrează ultimul, iar succesiunea de opt președinți este întemeiată pe mărturia din Daniel unsprezece, versetele doi și trei, precum și pe enigma celui de-al optulea care este dintre cei șapte. În primele două Congrese Continentale, la începutul istoriei fiarei pământului din Apocalipsa treisprezece, au existat șapte mandate prezidențiale. În acea istorie, George Washington a fost numit Comandant Suprem. Ca primul președinte oficial, numirea lui Washington în cel de-al Doilea Congres Continental simbolizează pe Washington chiar la început ca al optulea dintre șapte președinți.

El primer presidente fue el octavo de los primeros siete presidentes, y el último presidente es el octavo que procede de los siete. El sacerdote Zacarías habla en el nacimiento de Juan, cuando habla el asna, y cuando habla la bestia de la tierra. Aquí es también donde habla la visión de Habacuc. El nacimiento de Juan, que tipifica el estandarte de los ciento cuarenta y cuatro mil en la

ley dominical, es la última generación de Zacarías el sacerdote. Zacarías estaba en el octavo de los veinticuatro turnos de sacerdotes. En la ley dominical Zacarías (los sacerdotes) habla, cuando el islam (el asna) habla y los Estados Unidos habla como dragón. En ese hito, la herida mortal del papado es sanada y ella llega a ser el octavo que procede de los siete. Trump también es el octavo que procede de los siete, y es él quien forma la imagen de la bestia que queda finalizada en la ley dominical. El sacerdocio de los ciento cuarenta y cuatro mil llega entonces a ser la boca de Dios, y proclama el mensaje en el fuerte clamor del tercer ángel. Ese sacerdocio es la octava iglesia que procede de las siete.

Roosevelt inaugurează o succesiune de opt președinți care conduce până la timpul sfârșitului, în 1989, și el marchează trecerea de la al Doilea Război Mondial la războiul rece, care se încheie în 1989. Președintele Truman i-a urmat lui Roosevelt și a domnit când luptele de pe pământ și de pe mare, care alcătuiau al Doilea Război Mondial, s-au încheiat. Ca președinte, Truman a domnit când Națiunile Unite au luat ființă la 24 octombrie 1945. Relația dintre Roosevelt și Truman este stabilită prin anul 1945. Amândoi au fost președinți în acel an, iar în acel an s-a încheiat războiul dublu care a fost al Doilea Război Mondial, s-au constituit Națiunile Unite și a început războiul rece.

În 1989 au existat, de asemenea, doi președinți, ca și în 1945: Ronald Reagan și George Bush, primul. Reagan a pus capăt războiului rece, iar George Bush, primul, a anunțat că era înainte de toate un globalist atunci când s-a adresat celei de-a „patruzeci și cincea" Adunări Generale a ONU, la 1 octombrie 1990, unde a vorbit despre construirea unei „noi ordini mondiale". În discurs, el a declarat: „Stă în mâinile noastre să lăsăm în urmă aceste mașinării întunecate, în Evul Întunecat căruia îi aparțin, și să înaintăm pentru a încununa o mișcare istorică spre o nouă ordine mondială și o lungă eră de pace."

U ovom govoru, Bush je taj pojam povezao sa saradnjom nakon Hladnog rata, Zalivskom krizom (iračkom invazijom na Kuvajt), jačanjem Ujedinjenih nacija i novim partnerstvom naroda zasnovanim na vladavini prava. Bush je izraz „novi svetski poredak" prvi put popularizovao nekoliko nedelja ranije, u obraćanju 11. septembra 1990. na zajedničkoj sednici Kongresa.

Observați faptul că Bush și-a plasat discursul la ONU într-un context în care a identificat încheierea recentului război rece în termenii „Evului Întunecat". Evul Întunecat s-a încheiat la vremea sfârșitului, în 1798, iar Bush se afla la vremea sfârșitului din 1989. Observați că, la prima sa formulare a expresiei „noua ordine mondială", islamul mânia neamurile, iar discursul a fost rostit la 11/9. De la Roosevelt la Carter au fost opt președinți, iar de la Reagan la Trump au fost opt președinți. Trump este ultimul președinte și a fost prefigurat de primul președinte, care a fost al optulea dintre primii șapte președinți.

Timpul sfârșitului, în 1798, identifică rana de moarte a papalității, iar papalitatea a fost puterea care a domnit peste împărații Europei în timpul Evului Întunecat. În Apocalipsa șaptesprezece, această relație este înfățișată ca o curvă care călărește și domnește peste o fiară. În 1798, sprijinul împăraților Europei a fost înlăturat și fiara a fost moartă. În 1799, papa a murit în exil. Anii 1798 și 1799 reprezintă timpul sfârșitului în sensul său cel mai deplin, după cum timpul sfârșitului, în

vremea lui Hristos, este marcat de nașterea lui Ioan Botezătorul și apoi, șase luni mai târziu, de nașterea lui Hristos. Declarațiile lui Bush din 1990 îl reprezintă pe Bush ca fiind al doilea dintre doi președinți care marchează timpul sfârșitului și marchează mișcarea către globalism, care este puterea balaurului. Simbolismul lui Bush marchează un pas către legea duminicală atunci când Statele Unite încetează ca a șasea împărăție a profeției biblice, vorbind ca un balaur. La legea duminicală, Statele Unite devin glasul Națiunilor Unite. În chiar acest context, islamul mânie neamurile, iar 11 septembrie este marcat. 11 septembrie 1990, când Bush cel dintâi a vorbit Congresului despre agenda sa globalistă, prefigura momentul în care islamul avea din nou să mânie neamurile la 11 septembrie, în 2001, însă atunci președintele avea să fie Bush cel de pe urmă.

Ռուզվելտը՝ ութ նախագահներից առաջինը, նշանավորեց Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ավարտը 1945 թվականին, և նրան հաջորդեց հաջորդ նախագահը՝ ՄԱԿ-ի սկիզբը ազդարարելով: Ռեյգանը՝ ութ նախագահներից առաջինը, նշանավորեց սառը պատերազմի ավարտը 1989 թվականին, և նրան հաջորդեց հաջորդ նախագահը՝ խթանելով Միավորված ազգերի կազմակերպությունը: Ութ նախագահներից վերջին նախագահը կավարտի այն սառը պատերազմը, որը սկսվեց այն ժամանակ, երբ նա 2015 թվականին հայտարարեց իր առաջադրվելու մտադրության մասին, և կսկսի Երրորդ համաշխարհային պատերազմը: Նա Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը կտեղափոխի Աստվածաշնչյան մարգարեության յոթերորդ թագավորության գլխի մեջ (ՄԱԿ), ապա Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ կհամաձայնի այդ թագավորությունը հանձնել գազանին:

Așa cum al Doilea Război Mondial a fost alcătuit dintr-un război terestru și unul maritim, ultimul președinte va avea un război rece, reprezentat prin bătălia de uscat de la Panium, care conduce la bătălia navală de la Actium. La legea duminicală, războiul rece care a început cu Trump, stârnind împotriva sa globaliștii în 2015, se transformă în al treilea război mondial, așa cum este reprezentat de bătăliile terestre și maritime ale celui de-al Doilea Război Mondial. La sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, pasul următor a fost globalismul Națiunilor Unite, după cum s-a întâmplat și la sfârșitul războiului rece, cu Reagan și Bush. Mai întâi, Statele Unite ajung la sfârșit la legea duminicală, apoi „noua ordine mondială” a lui Bush introduce a șaptea împărăție, care este imediat de acord să-și dea autoritatea celei de-a opta împărății.

Bush cel dintâi și Bush cel din urmă sunt legați între ei prin anunțul celui dintâi despre „noua ordine mondială” adresat Congresului la 11 septembrie și prin Patriot Act din 2001 al celui din urmă. Ambele waymark-uri sunt așezate în contextul în care islamul mânie neamurile.

Vom continua aceste lucruri în articolul următor.